

ביסט אוועקגעפארן?"

"ווען... מיטוואך נאכט? יא, איך געדענק, איר האט מיך אנגעוואונטשן א ברכה." האט יוסי געזאגט. און וואס האסטו געטון דעמאלט?" האט הרב ברוין געפרעגט יוסי. "איך האב דיך געגעבן צדקה." האט יוסי געזאגט.

"גערעכט, צדקה תציל ממות!" (מדרש משלי פרק יא, סימן א) האט הרב ברוין געזאגט פאר יוסי פלאדיגעדייט. די נאכט איז הרב ברוין געפארן באזוכן יוסי אין שפיטאל. אין שפיטאל איז הרב ברוין געוואויר געווארן אפאר אנדערע פרטים וועלכע האבן געמאכט די מעשה נאך מער פלאדיק.

דער ענין פון "צדקה תציל ממות" איז דאך מרומז אין דער וואכעדיגער סדרה. ווייל די ווארט "מחצית" טיילט אפ די אותיות "מת", ווען אינמיטן איז דא די אותיות "חציי", ד"ה, דורך די חצי השקל פון צדקה ווערט בטל די כח פון מיתה. וועגן דעם, ווען איינער גיבט צדקה, האט ער א כח צו מבטל זיין מות. די הייליגע תורה, חז"ל, אין די ספרים הקדושים האבן אלע מפליא געווען אין די כח פון געבן צדקה. מ'זעט עס אין די היינטיגע פרשה, ווי די "מחצית השקל" ווערט אנגערופן "כופר נפשו". עס מיינט צו זאגן אז צדקה האט א כח צו מכפר זיין אויף א איד אויף זיינע חטאים. אז אפילו עס קומט פאר איינעם עפעס א שלעכטס רח"ל אין זיין לעבן, קען ער זיך ראטעווען דורך געבן צדקה וואס איז א בחינה פון "כופר נפשו".

...די נאכט איז הרב ברוין געפארן צום שפיטאל מקיים צו זיין דעם מצווה פון ביקור חולים. ווען הרב ברוין איז אריינגעקומען אין אין שפיטאל, האט ער געטראפן יוסי אין זיין צימער, ליגען אין בעט וויינענדיק. "אוי, הרב ברוין, יישר כח פארן קומען." האט יוסי געזאגט מיט התרגשות, אנשטרענגענדיג אויפצוועטצען זיך אין בעט. הרב ברוין האט באמערקט אז יוסי האט געהאלטן פאפירען אין זיין הענט. "פארוואס וויינסטו?" האט הרב ברוין געפרעגט מיט א זיסקייט פון א טאטען צו זיין זון.

איך האב יעצט באקומען דעם פאליס ראפורט פונעם עקסידענט. (ווען עס געשעט ל"ע אן ערנסטע עקסידענט טוט די פאליציי חוקר זיין און שרייבן וואס איז געשען). "זיי שרייבן דא אז זיי האבן געטראפן ביים עקסידענט שטיקלעך פון מיין מוטורסייקעל אינטער דעם ווען וואס האט אריינגעקראכט אין מיר, און אנדערע שטיקלעך פון מייעם מוטורסייקעל האבן זיי געטראפן אויסגעשפרייט ביז 192 פוס אויפן דגשארדגש וואשינגטאן ברוק. וואס איז איבערגעבליבן פון מיין העלמעט האבן זיי געטראפן אין דעם "ווינשיעלד" פונעם ווען. אפילו די גוי'אישע פאליציי זאגן אז עס איז א נס."

"איך וויל דיר נאך עפעס זאגן." האט יוסי דערציילט ווייטער. "12 יאר צוריק, פאר איך האב געלערנט אין אור שמח, האב איך געלערנט אין אן אנדערע ישיבה. די ישיבה האט געמאכט א דז'ארנעל. און לעבן מיין נאמען האבן זיי געשטעלט דעם מאמר חז"ל "צדקה תציל ממות! ווייסט איר וואס, ווייל איך בין געווען דער גבאי צדקה צווישן די בחורים."

"פארוואס דווקא די מאמר חז"ל?" האט הרב ברוין געפרעגט. "ווייסט איר פאר וואס?...?" האט יוסי געזאגט מיט א קוק אויף זיין באנדאזשירט פוס, "איך האב אויך נישט פארשטאנען פארוואס דווקא די מאמר חז"ל... ביז היינט!" (פון "חזויות של גדלות", הרב יוסף ווייס שליט"א - לעיקוואוד, כרך ו, עמ' קסה)

איז לאמיר זיך מחזק זיין אין דעם ענין פונעם געבן צדקה מיט א יד רחבה. און לאמיר געדענקען אז צדקה איז א "כופר נפש", ד"ה דורך צדקה קענען מיר זיך מכפר זיין. דעמאלט קענען מיר אלץ זוכה זיין צו אלע ברכות און הבטחות וועלכע דער אייבערשטער האט צוגעזאגט צו א בעל צדקה. גוט שבת אלע אידן.

גוט שבת אלע אידן. הרב אברהם ברוין שליט"א איז דער מנהל פון ישיבת אור שמח, א ישיבה פון בעלי תשובה אין מאנסי. ער איז אמאל ארויסגעקומען פון דער ישיבה גייענדיג צו א שמחה, ווען ער האט באמערקט א מוטורסייקעל אין די ישיבה'ס פארקינג לאט. כאטש עס זענען דא אלע מיני בחורים וועלכע לערנען אין אור שמח, אבער עס איז נאך אלס געווען אינטערעסאנט פאר הרב ברוין צו זען אזא זאך, ווייל ער האט געהאלטן א פונקטליכע חשבון פון אלע תלמידים אין ישיבה, און ער האט נישט געדענקט אז ס'דא א בחור וואס פירט א מוטורסייקעל. הרב ברוין האט זיך זייער געיאגט צו פארן צו דער שמחה, וועגן דעם האט ער נישט געקענט מברר זיין וועמען'ס מוטורסייקעל עס איז געווען. א פאר שעה שפעטער איז אלעס קלאר געווארן. ווייל ווען הרב ברוין איז צוריקגעקומען פון דער שמחה צו דער ישיבה, האט ער באמערקט ווי א מענטש האט געהאלטן אינמיטן ארויפגיין אויפן מוטורסייקעל. הרב ברוין איז אהין געלאפן צו פרעגן דעם מענטש ווער ער איז. עס איז אויסגעקומען אז דער מענטש איז געווען א בחור פון ישיבת אור שמח מיט זעקס יאר פריער. הרב ברוין האט געדענקט דעם בחור, ער האט געהייסן "יוסי".

"שלום עליכם יוסי", האט הרב ברוין געזאגט מיט א פריילעכקייט. די צוויי האבן געשמועסט אביסל. יוסי האט דערציילט פאר הרב ברוין אז ער איז צוריקגעקומען ווייל ער האט זיך געבענקט נאך זיינע טעג אין דער ישיבה. וועגן דעם האט ער געוואלט לערנען אביסל דארט, און ער האט אויך געוואלט זיך טרעפן מיט זיינע חברים פון דעמאלט ווען ער האט געלערנט אין די ישיבה. וויבאלד די שעה איז שוין געווען שפעט, האבן די צוויי געזאגט איינעם צום צווייטן "א גוטע נאכט." הרב ברוין האט אים אנגעוואונטשן הצלחה, וכו'. נאך פאר יוסי איז אוועקגעפארן פון מאנסי צו פארן אין שטאט אריין, האט ער געגעבן אביסל צדקה פאר די ישיבה. באלד דער נאך איז יוסי געווען אויף זיין וועג אהיים אין שטאט.

א וואך שפעטער איז הרב ברוין געזעסן אין זיין אפיס אין די ישיבה ווען ער האט באקומען א טעלעפאן קאל פון איינעם. "דא רעדט יהודה פרידמאן (נישט זיין עכטע נאמען)" האט דער מענטש אנגעהויבן צו רעדן אויפן טעלעפאן. "לעצטע וואך מיטוואך נאכט האט איינער מיטן נאמען 'יוסי' אייך באזוכט אין ישיבה."

"יא, האט הרב ברוין אים געענפערט מיט א שרעק, "איז עפעס געשען צו אים?" האט הרב ברוין געפרעגט. "ער גייט זיין אי"ה בסדר..." האט דער מענטש אנגעהויבן צו זאגן, "אבער לעצטע וואך יענע נאכט האט ער געהאט א שרעקליכע אקסידענט. א ווען וואס איז געפארן צו שנעל האט אריינגעקראכט אין יוסי'ס מוטורסייקעל פון הינטער אויפן דגשארדגש וואשינגטאן ברוק. עס איז ממש געווען נסים, אז יוסי האט "נאר" צעבראכן א פאר ריקען ביינער און איין פוס איז געשעדיגט געווארן. אבער, ער איז ב"ה א גליקליכער מענטש ווייל רובא דרובא מענטשן אויף מוטורסייקעלס שטארבען פון אזעלכע עקסידענטס! איך בין געווען אין שפיטאל אויף ביקור חולים ווען איך האב געטראפן יוסי. ער האט מיך געגעבן דיין נאמבער." האט הרב פרידמאן געענדיגט דערציילן פאר הרב ברוין אויפן טעלעפאן. הרב ברוין האט גענומען יוסי'ס נאמבער אין שפיטאל און ער האט אים באלד דערנאך אנגערופן צו הערן ווי אזוי ער פילט.

"דא רעדט הרב ברוין, וואס טוט זיך יוסי?" האט הרב ברוין געפרעגט. "עס איז אומגלייבלעך, עס איז אומגלייבלעך," האט יוסי געזאגט מיט א שוואכע שטימע צוליב זיין מצב. "זיי גלייבן נישט אז א מענטש קען דורכלעבן אזא עקסידענט. איך בין געפליגן זייער ווייט, איך ווייס נישט ווי ווייט, אבער א גוטע פאר פוס..." הרב ברוין איז שטיל געבליבן א פאר סעקונדעס און נאכדעם האט ער געזאגט פאר יוסי, "דו געדענקסט דעם לעצטן זאך וואס איך האב דיך געזאגט יענע נאכט פאר דו